

Veronika Lombartová, Jezuitská kolej v Českém Krumlově na přelomu 16. a 17. století. Příspěvek k náboženským a sociálním dějinám města, České Budějovice 2007, 143 s. (Diplomová práce Historického ústavu Filozofické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích)

Posudek oponenta diplomové práce

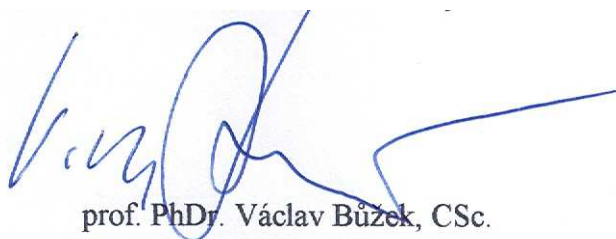
Veronika Lombartová si vybrala jistě závažné téma své diplomové práce. S oporou v latinsky psané a paleograficky obtížné kronice jezuitské koleje v Českém Krumlově, která se zachovala v opise Stephana Hieronymuse Lichtblaua v cisterciáckém klášteře ve Vyšším Brodě (*Historia Societatis Jesu Collegii ab anno 1584 usque ad annum 1773 Crumlovii existentis*), chtěla vylíčit všední život českokrumlovské jezuitské koleje, rezidenčního města posledních Rožmberků a od roku 1602 střediska komorního panství.

Úvod do tématu práce představují tři zbytečně dlouhé kapitoly, které shrnují poznatky základní odborné literatury k dějinám Tovaryšstva Ježíšova, náboženské situace v Království českém a Českému Krumlovu na přelomu 16. a 17. století. Přestože uvedené tři úvodní kapitoly nepřekročily rámeček pouhé kompilace, mohla si autorka dát více práce aspoň s dohledáním i sekundární literatury a jejím kritickým hodnocením. Když se Veronika Lombartová zaměřila v následné kapitole na dějiny českokrumlovské jezuitské koleje v letech 1584-1600 v zrcadle řádové kroniky, sama nazvala své počínání převyprávěním (ku příkladu s. 7). Tento velmi nezvyklý „metodický přístup“ pojmenovala – spíše nechtěně – ovšem velmi výstižně. Opravdu pouze převyprávěla text jezuitské kroniky; sebemenší snahu po interpretaci a především po srovnání výpovědi s jinými prameny jsem v zásadě nepostřehl. Stejně tak lituji, že diplomantka si nedala práci, aby kriticky identifikovala jména a topografické lokality obsažené v jezuitské kronice s výsledky moderního bádání, které zveřejnila zvláště Anna Kubíková ve svých nesčetných materiálových statích roztroušených v mnoha regionálních časopisech a sbornících. Zajímavě vyhlízející vyprávění o sporech jezuitské koleje s Martinem Weisem a o ves Otmanka poblíž Kamenného Újezda zůstalo – navzdory reflexi v trestně právních pramenech městského původu – také v půli interpretační cesty.

Výsledkem jistě značného úsilí diplomantky, jak lze poznat z jazykově a paleograficky náročného pramene, je polotovár, s nímž je třeba dále pracovat, jeho text interpretovat v širším srovnávacím kontextu dějin Českého Krumlova a církevních institucí. Za samozřejmost považuji identifikaci jmen a interpretační respekt k badatelským výsledkům v odborné literatuře. Závěrem si nemohu odpustit – možná řečnické – otázky. Proč se

diplomatka raději nerozhodla pro kritickou edici pramene a následnou interpretaci jeho obsahu v širším kontextu ve studii? Je vůbec možné kriticky zpřístupnit tak náročný pramen? A byla by taková případná edice v odborných silách diplomantky? Právě na tyto otázky očekávám fundovanou odpověď při obhajobě diplomové práce.

Diplomovou práci Veroniky Lombartové doporučuji s řadou uvedených výhrad a značných rozpaků k obhajobě. Vzhledem k práci se všestranně velmi obtížným pramenem ji mohu klasifikovat ještě v e l m i d o b ř e.

prof. PhDr. Václav Bůžek, CSc.

České Budějovice 15. 8. 2007